

ה"ת 33608/07/18 - דידי אורן נגד משטרת ישראל - תחנת יבנה

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 33608-07-18 אורן נ' משטרת ישראל/תחנת יבנה

בפני	כבוד השופטת אילה אורן
המבקש	דידי אורן ע"י ב"כ עו"ד גבי שחר
נגד	
המשיבה	משטרת ישראל - תחנת יבנה

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוס, רכב דייהטסו טריוס ("גי'פון") מס' רישוי 62-137-31 (להלן: הרכב) אשר בבעלות המבקש ונתפס על-ידי המשיבה במסגרת חקירת תיק פלא 269396/18.
2. בדיון שהתקיים בפניי ביום 2.8.18 טען המבקש כי הרכב נתפס ממנו שלא כדין וזאת היות שלא קיים חשד סביר הקושר אותו לביצוע עבירה, קל וחומר שלא באמצעות הרכב, ולחילופין כי המשיבה פעלה באיפה ואיפה בין המבקש ומעורבים אחרים באירוע אשר הם שתקפו את המבקש, ולא ההיפך. עוד ניטען כי הרכב עומד בתחנת המשטרה "כאבן שאין לה הופכין", בעוד המבקש ומשפחתו זקוקים לו.
3. המשיבה טענה כי מדובר ברכב שנתפס לאחר שהמבקש השתמש בו לביצוע עבירה ומטרת התפיסה היא לאפשר את חילוטו בסוף ההליך הפלילי, אם יוגש כתב אישום נגד המבקש ואם יורשע במיוחס לו, ולפיכך עתרה לדחות את הבקשה.
4. במהלך הדיון מסר נציג המשיבה כי התיק טרם הועבר ליחידת התביעות. ב"כ המבקש הפנה לסתירה העולה מדברי נציג המשיבה אל מול התגובה שהוגשה מטעמה בכתב, ולפיכך הוריתי למשיבה להודיעה מהו סטטוס התיק - האם בחקירה או בעיון רשויות התביעה. ביום 5.8.18 הגישה המשיבה הודעתה מיום 2.8.18 והבהירה כי התיק הועבר לעיון הפרקליטות, אך טרם התקבלה החלטה סופית בעניינו. מסיכום החקירה המצוי בתיק שהועבר לעיוני עולה כי היחידה החוקרת המליצה להעמיד את המבקש לדין.
5. בהמשך להחלטתי מיום 5.8.18, הודיע ב"כ המבקש ביום 13.8.18 כי המבקש הצהיר שיוותר על טענה בדבר "כלל הראיה הטובה ביותר" בנוגע לרכב מושא הבקשה וצירף תצהירו.

המסגרת הנורמטיבית

6. הסוגיה של תפיסת חפצים מוסדרת בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט -

עמוד 1

1969 (להלן: הפסד"פ). בהתאם להוראות החוק והפסיקה נקבע כי שוטר יכול לתפוס חפץ לשלוש תכליות שונות: תפיסה למטרות חילוט, תפיסת חפץ לצורך הצגתו כראיה במשפט ותפיסת חפץ למניעת עבירות (בש"פ 8353/09 **מגאלניק נ' מדינת ישראל** (26.11.09); בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.06)).

7. תנאי הכרחי לקיומה של סמכות לתפיסת חפץ הוא כי לשוטר יש יסוד סביר להניח כי קיים קשר כלשהו בין החפץ לבין העבירה שנעברה, באחת מחמש חלופות אפשריות: באותו חפץ נעברה עבירה; באותו חפץ עומדים לעבור עבירה; החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאשר החפץ שימש אמצעי לביצוע העבירה.

8. הפסיקה מורה כי בית המשפט מצווה לנהוג בזהירות יתרה בהגבלת זכויות אדם. העקרון המנחה הוא איזון והגבלת מידת הפגיעה בחירות האדם, כמו גם ברכושו, עד כדי המינימום ההכרחי להשגת האינטרס הציבורי (רע"פ 4526/18 **אלוביץ נ' מדינת ישראל** (5.8.18)).

9. בבש"פ 5550/08 **שמעון נ' מדינת ישראל** (8.7.08) (להלן: פרשת שמעון) נקבעו אמות המידה לפיהן יבחן בית המשפט בקשות להחזרת תפוס בכפוף להטלת ערבויות, באופן שיהא בהן להבטיח חילוט עתידי של הרכב. לפיכך נקבע בין היתר, כי הפקדת סך של כ- 30% מערך התפוס תהווה בטוחה ראויה ומידתית. מובן כי מדובר בקביעה עקרונית ולבית המשפט מסורה הסמכות לסטות הימנה בהתקיים נסיבות מתאימות.

דיון והכרעה

10. המשיבה עותרת לדחות את הבקשה להחזרת תפוס מן הטעם שהוא נדרש כראיה במשפט והיות שבכוונתה לבקש את חילוטו בסוף ההליך, וכי להערכתה שווי הרכב כ- 31,000 ש"ח.

11. עיינתי בחומר החקירה ומצאתי קיומו של חשד סביר הקושר את המבקש לביצוע עבירות אלימות תוך שימוש ברכב, אפנה למסמכים שסומנו על ידי ביום 16.8.18, במ/2, במ/3 ובמ/4.

עם זאת אני סבורה כי עוצמתו של החשד הסביר אינה גבוהה, בין היתר, נוכח הטענות העולות מחומר הראיות לתקיפת המבקש על-ידי המתלוננים, לרבות בהשלכת אבנים לעבר הרכב ולכך אני סבורה שיש השלכה לגובה ההפקדה שאקבע כתנאי לשחרור הרכב.

12. כאמור, המבקש הצהיר כי הוא מוותר על טיעון בדבר "כלל הראיה הטובה ביותר", ולפיכך אין הכרח בהמשך תפיסתו הפיזית של הרכב לצורך הבאתו כראיה במשפט ויש להורות על שחרורו בתנאים כך שהפגיעה בזכות הקניין של המבקש תהא פחותה ומידתית, לפי הכללים שהותוו בפרשת שמעון.

13. לאור כל האמור ובשים לב לעוצמת החשד הסביר, אני מורה כי רכב הדייהטסו טריוס ("גי'פון") מס' רישוי 62-137-31 יושב לידי המבקש בכפוף לכל אלה:

- א. ירשם שיעבוד ברשם המשכונות ובמשרד הרישוי לטובת המשיבה.
- ב. תוצא פוליסת ביטוח מקיף לטובת המשיבה.
- ג. יאסר על המבקש לבצע כל דיספוזיציה ברכב עד להחלטה אחרת.
- ד. המבקש יפקיד בקופת בית-המשפט סך של 5,000 ₪.

מזכירות בית המשפט תודיע לצדדים על ההחלטה.

תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, ו' אלול תשע"ח, 17 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.